

מסורת הש"ס

א) ומהוה וי ע"ש.
ב) לקמן ע"פ קי קדושין
מח: גב. עירובין יח.
ג) נגזר פסח ב' ע"ש.

תורה אור השלם
1 בשבוע שנה בשנה
יורה עמו לא ירדו
בפך לענין:
ירקא כה נג

גליון הש"ס
גב' המשה מפקינן מינה.
עין לעיל דף סא ע"פ
ד"ה דינה: גב' מ"ב
מספוט ד"ה רבא ו"ע:
תנא' טריבין על השבוע.
עין כ"ב דף פ"ג מוס'.
ד"ה דינה: גב' מ"ב
ש"ר. עין לעיל דף סג
ע"פ מוספוט ד"ה ואמר:

הגרות הגר"א
א) תוס' ד"ה נטיל.
א"ע"ס ט"ו. ג"כ ה"א לא
הכי אמר ועין מלמדות:

מוסף רש"י
אמר רב פפא כ"ר
שכראי רב פפא. כ"ר
פפא מילי שכי ה"א וזהו
ב'.

איזהו נשך פרק חמישי בבא מציעא

סה.

עין משפט
גר מצוה

א) אמר ר' יוחנן
מלה וזה ה"ל כ'
מבא לאין קנא טושיע י"ד
ס"ר קנא טע"ף א'
ב) ב"מ ס"ג פ"ה ה"ל טו
סמג ט"ט טושיע י"ד
ס"ר קנא טע"ף ח'
ב) ג' מ"י ט"ט טושיע
ט"ט טע"ף ט'
ג) מ"ד מ"י ט"ט טושיע
ט"ט טע"ף ט'
ד) מ"ד מ"י ט"ט טושיע
ט"ט טע"ף ט'
ה) מ"ד מ"י ט"ט טושיע
ט"ט טע"ף ט'
ו) מ"ד מ"י ט"ט טושיע
ט"ט טע"ף ט'
ז) מ"ד מ"י ט"ט טושיע
ט"ט טע"ף ט'
ח) מ"ד מ"י ט"ט טושיע
ט"ט טע"ף ט'
ט) מ"ד מ"י ט"ט טושיע
ט"ט טע"ף ט'
י) מ"ד מ"י ט"ט טושיע
ט"ט טע"ף ט'

דלא נספרי עבדי. שלא ירגיל להיות נטל וימעל נסמרי המי"ו משמשה כדרך המתפעלים בחינת מי"ו וסמ"ך כאשר יתפעל שר ויאמר תשמר שמי"ו מתמנעת להפקיק אומות השורש ואשר יאמר בגזירת סף הסמוך מגזירת סח השתומם וכן נלשון גמרא נשמרי מוסתמך אשתאי אישתקיל:

דניחא ליה דלא נסמרי עבדיה אמר ליה "הני מילי היכא דלא מסיק ביה זוזי מר ביון דמסיק בהו זוזי מיחוי נחבית דאמר רב יוסף בר מניומי אמר רב נחמן אע"פ שאמרו הדר בחצר חבירו שלא מדעתו אינו צריך להעלות לו שכר הלווה ודר בחצירו צריך להעלות לו שכר אמר ליה הרדי בי אמר אביי האי מאן דמסיק זוזי דריביתא בחבריה וקא אזלי חמי ארבעה גריוו בווא בשוקא ויהיב ליה איהו חמשה כי מפקינן מיניה ארבעה מפקינן מיניה אידך אוזולי הוא דקא מווייל גביה רבא אמר רבא חמשה מפקינן מיניה דמעיקרא בתורת ריביתא אתאי ליריה ואמר אביי ה"א מאן דמסיק ארבעה זוזי דריביתא בחבריה ויהיב ליה גלימא בגוייהו כי מפקינן מיניה ארבעה מפקינן מיניה גלימא לא מפקינן מיניה רבא אמר רבא גלימא מפקינן מיניה מאי טעמא כי היכי דלא לימרו גלימא דמכסי וקאי גלימא דריביתא הוא אמר רבא יהאי מאן דמסיק תריסר זוזי דריביתא בחבריה ואגר ליה חצר דמתגרא בעשרה ואוגריה נהליה בתריסר כי מפקינן מיניה תריסר מפקינן מיניה אמר ליה רב אחא מדפתי לרבינא ולימא ליה כי אגרא הכי דהוה קא משתרשי לי השתא דלא משתרשי לי כדאגרי כולי עלמא הוא דאגרנא משום דאמר ליה סברת וקבלת: **מתני'** * מרבין על השכר ואין מרבין על המוכר כיצד ההשכיר לו את חצרו ואמר לו אם מעכשיו אתה נותן לי הרי הוא לך בעשר סלעים לשנה ואם של חודש בחודש סלע לחודש מותר ימכר לו את שדהו ואמר לו אם מעכשיו אתה נותן לי הרי הוא שלך באלף זוז אם לגורן בשנים עשר מנה אסור: **גמ'** מאי שנה רישא ומאי שנה סיפא רבה ורב יוסף דאמר תרווייהו שכיבות אינה משתלמת אלא בסוף והאי כיון דלא ממוא זמניה למינבא לאו אגר נטר ליה משווא הוא דהכי שויא והאי דקאמר ליה אם מעכשיו אתה נותן לי הרי הוא לך בעשר סלעים לשנה אוזולי הוא דקא מווייל גביה סיפא כיון דזיבני ניהו ובעי למישקל דמי מעכשיו הלכך אגר נטר ליה הוא ואסור אמר רבא דקן בה רבנן בהא מילתא ואוקמוה אקרא יבשכיר שנה בשנה שכיבות של שנה זו אינה משתלמת אלא בשנה אחרת: ואם לגורן בשנים עשר מנה אסור: אמר רב נחמן * מרשא שרי איתיביה רמי בר חמא לרב נחמן ואמרי לה רב עוקבא בר חמא לרב נחמן מנה אסור א"ל התם קץ ליה הכא לא קץ ליה אמר רב פפא מרשא דרדי שרי מאי טעמא שכראי לא פסיד דוב לא צריכנא אנא הוא דקא עבידנא מילתא גבי לוקח אמר ליה רב ששת כריה דרב אידי לרב פפא מאי חוי מר דקא אולת בתר דידך י"זיל בתר דירדה דאילו הוה דבו זוזי הוה שקלי כי השתא אולת דלית להו זוזי שקלי כיוקרא דלקמיה א"ר חמא * מרשא דרדי ודאי שרי מאי טעמא ניהא להו דליקו ברשותי דכל היכא דקא אזלי שכיכי להו מכסא ונקוט להו שוקא והלכתא

של שנה זו אינה משתלמת אלא בשנה אחרת: ואם לגורן בשנים עשר מנה אסור: אמר רב נחמן * מרשא שרי איתיביה רמי בר חמא לרב נחמן ואמרי לה רב עוקבא בר חמא לרב נחמן מנה אסור א"ל התם קץ ליה הכא לא קץ ליה אמר רב פפא מרשא דרדי שרי מאי טעמא שכראי לא פסיד דוב לא צריכנא אנא הוא דקא עבידנא מילתא גבי לוקח אמר ליה רב ששת כריה דרב אידי לרב פפא מאי חוי מר דקא אולת בתר דידך י"זיל בתר דירדה דאילו הוה דבו זוזי הוה שקלי כי השתא אולת דלית להו זוזי שקלי כיוקרא דלקמיה א"ר חמא * מרשא דרדי ודאי שרי מאי טעמא ניהא להו דליקו ברשותי דכל היכא דקא אזלי שכיכי להו מכסא ונקוט להו שוקא והלכתא

כאן רבינו: נקטי לכו שוקא. מכריזין שלא יהא אדם רשאי למכור עד שימכרו הס: והלכתא

כאן רבינו: נקטי לכו שוקא. מכריזין שלא יהא אדם רשאי למכור עד שימכרו הס: והלכתא

כאן רבינו: נקטי לכו שוקא. מכריזין שלא יהא אדם רשאי למכור עד שימכרו הס: והלכתא